

## U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **T.**, zastúpenému JUDr. P. P., proti povinnému **E.**, zastúpenému JUDr. J. Š., **pre vymożenie uloženej povinnosti odstrániť vady diela**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 49 Er 2934/2008, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky, proti uzneseniu Okresného súdu Košice II z 28. januára 2009, č.k. 49 Er 2934/2008-25, takto

### r o z h o d o l :

Mimoriadne dovolanie **z a m i e t a**.

Povinnému ukladá povinnosť zaplatiť oprávnenému do 3 dní náhradu trov konania o mimoriadnom dovolaní 77,55 € do rúk JUDr. P. P..

### O d ô v o d n e n i e

Na základe žiadosti Mgr. I. P., o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, vydal Okresný súd Košice II dňa 8. Septembra 2008 sp. zn. 49 Er 2934/2008 poverenie, ktorým poveril súdneho exekútora v exekučnej veci oprávneného T., proti povinnému E., vymožením uloženej povinnosti odstrániť vady diela - oporného múru cintorína na V. ulici v P.. Podkladom exekúcie bol exekučný titul - rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 3.decembra 1999, sp.zn. 7 Cb 12666/1992, ktorým Krajský súd v Košiciach zaviazal povinného (žalovaného 1/) odstrániť vadu diela, konkrétne oporného múru cintorína na V. ulici v P. a to v letnom období, najneskôr do jedného roka, zaplatiť žalobcovi T. náhradu trov konania vo výške 1000 Sk, náklady na vypracovanie znaleckého posudku vo výške 25 000 Sk, ako aj náklady právneho zastúpenia žalobcu v sume 460 Sk do rúk JUDr. J. B., v sume 650 Sk do rúk JUDr. J. P., všetko do jedného roka od právoplatnosti rozsudku.

Na základe poverenia na vykonanie exekúcie, vydaného súdom na vykonanie vyššie uvedeného rozsudku, vydal exekútor dňa 13. októbra 2008 podľa § 47 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „EP“) upovedomenie o začatí exekúcie. Proti upovedomeniu o začatí exekúcie podal povinný námietky, v ktorých okrem iného uviedol, že vymożenie práva je premlčané. Poukázal na to, že premlčacia doba pri práve na odstránenie väd začala preukázateľne plynúť od mája 1991, kedy boli vady prvýkrát reklamované. Od tohto obdobia mohol oprávnený uplatniť svoje právo na odstránenie väd na súde a preto aj od mája 1991 začala plynúť oprávnenému premlčacia doba. Desaťročná premlčacia doba v zmysle § 408 ods. 1 Obchodného zákonníka teda uplynula najneskôr v máji 2001. Navrhol súdu, aby námietkam vyhovel a exekúciu vyhlásil za neprípustnú, ktorú nie je možné vykonať vzhľadom na vznesenú námietku premlčania.

Okresný súd Košice II rozhodol o námietkach povinného uznesením z 28. januára 2009 č.k. 49 Er 2934/2008-25 tak, že námietky povinného proti exekúcii zamietol. Uznesenie odôvodnil tým, že nezistil žiadnu zo skutočností, ktoré by spôsobili, že by po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti spôsobujúce zánik vymáhaného nároku, brániace jeho vymáhateľnosti, či spôsobujúce neprípustnosť exekúcie. Podľa jeho názoru predmetný exekučný titul bol vykonateľný dňa 3. februára 2001 a odo dňa vykonateľnosti plynie 10 ročná premlčacia doba v zmysle § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v ktorej si oprávnený svoje právo, priznané mu súdnym rozhodnutím, aj vymáha.

Proti vyššie uvedenému uzneseniu podal generálny prokurátor Slovenskej republiky dovolanie podľa § 243e ods. 1 O.s.p. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uvedené rozhodnutie zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Košice II na ďalšie konanie. Podľa právneho názoru generálneho prokurátora napadnuté rozhodnutie je postihnuté vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie okresného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Za vážnu procesnú vadu považoval tú skutočnosť, že okresný súd sa nezaoberal tým, kedy mohol oprávnený svoje právo na odstránenie väd uplatniť na súde prvý raz a až po zistení tejto skutočnosti mohol okresný súd vec správne právne posúdiť. Uviedol ďalej, že z exekučného konania nepochybne vyplynulo, že povinný pre oprávneného na základe zmluvy o dielo vykonával oplotenie cintorína - oporný múr na V. ul. v P.. Stavba bola ukončená v decembri 1990 a v máji 1991 oprávnený u povinného reklamoval vady diela. Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 3. decembra 1999 č.k. 7 Cb

12666/1992-100 bol povinný zaviazaný k odstráneniu vady diela. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 2. februára 2000 a vykonateľnosť 3. februára 2001. Namietal, že týmito skutočnosťami, ani tvrdeniami povinného uvedenými v podaných námietkach proti exekúcii o premlčaní pohľadávky sa okresný súd vôbec nezaoberal, v dôsledku čoho vec nesprávne právne posúdil. Ustanovenie § 408 Obchodného zákonníka ráta s dvoma možnosťami, kedy je možné rozhodnutie súdu vykonať, ak bolo právo v konaní právoplatne priznané. V prvom prípade (ak bolo právo právoplatne priznané v priebehu desaťročnej premlčacej doby uvedenej v § 408 ods. 1 Obchodného zákonníka a zároveň skôr než v posledných troch mesiacoch pred uplynutím tejto doby) výkon rozhodnutia (exekučné konanie) musí byť začatý do uplynutia desaťročnej doby počítanej odo dňa, keď začala táto doba plynúť po prvý raz, inak nastane premlčanie rozhodnutím priznaného práva. V prípade druhom ide o situáciu, keď právo bolo právoplatne priznané v súdnom alebo rozhodcovskom konaní neskôr ako tri mesiace pred uplynutím premlčacej doby uvedenej v § 408 ods. 1 Obchodného zákonníka alebo po jej uplynutí. Vtedy musí oprávnený podať návrh na exekúciu najneskôr do troch mesiacov od vykonateľnosti vydaného exekučného titulu, inak sa jeho právo priznané rozhodnutím premlčí. Ustanovenie § 408 Obchodného zákonníka, ktoré platí v obchodných záväzkových vzťahoch, vylučuje aplikáciu § 110 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Okresný súd však na námietku premlčania v danom prípade aplikoval nesprávne § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka a preto nezisťoval rozhodujúce skutočnosti podľa § 408 Obchodného zákonníka. Posúdenie dôvodnosti vznesenej námietky premlčania povinným si vyžadovalo zistiť, kedy mohol oprávnený právo na odstránenie väd uplatniť na súde prvý raz, vyhodnotiť právoplatnosť rozsudku tvoriaceho exekučný titul, jeho vykonateľnosť a čas začatia exekučného konania.

Oprávnený vo vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu považoval právny názor generálneho prokurátora za nesprávny a mimoriadne dovolanie za nedôvodné. Poukázal na tú skutočnosť, že stavba bola povinným ukončená v decembri roku 1990, vady diela boli reklamované v máji 1991. Obchodný zákonník nadobudol účinnosť dňom 1. januára 1992. Mal za to, že tento právny vzťah je potrebné posudzovať podľa Občianskeho zákonníka, keďže jeho právny predchodca – S.M.K. nebol podnikateľom, avšak z dôvodu právnej istoty poukázal na prechodné ustanovenia Obchodného zákonníka, podľa ktorých právne vzťahy vzniknuté pred dňom účinnosti tohto zákona sa spravujú doterajšími predpismi (Hospodárskym zákonníkom, nie Obchodným zákonníkom). Bez ohľadu na to, či súd bude

posudzovať tento právny vzťah podľa Občianskeho zákonníka alebo vtedajšieho Hospodárskeho zákonníka, úprava premlčania pri existencii právoplatného rozhodnutia súdu je pri oboch zákonoch v podstate totožná a podľa nich ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť.

Povinný vo vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu sa stotožnil s dôvodmi uvedenými v mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora a zhodne s ním navrhol napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť Okresnému súdu Košice II na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243g O.s.p.) na základe podnetu účastníka konania (§ 243e ods. 1 a 2 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 3 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu podľa § 243i ods. 2 a § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie nie je dôvodné.

Ak generálny prokurátor na základe podnetu účastníka konania, osoby dotknutej rozhodnutím súdu alebo osoby poškodenej rozhodnutím súdu zistí, že právoplatným rozhodnutím súdu bol porušený zákon, a ak to vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu a túto ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, podá proti takémuto rozhodnutiu súdu mimoriadne dovolanie (§ 243e ods. 1 O.s.p.). Mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243f ods.1 O.s.p., ak a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Aj v konaní o mimoriadnom dovolaní je dovolací súd viazaný uplatneným dovolacím dôvodom (§ 242 ods. 1 v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.), za ktorý v prejednávanej veci generálny prokurátor označil inú vadu konania majúcu za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a v dôsledku toho i nesprávne právne posúdenie veci (§ 243f ods. 1 písm. b/, c/ O.s.p.). Dovolací súd preto skúmal v dovolacom konaní vecnú správnosť napadnutého

uznesenia z hľadiska uplatneného dovolacieho dôvodu. Z úradnej povinnosti (§ 243i ods. 1 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p.) skúmal iba vady uvedené v § 237 O.s.p., ktoré však neboli dovolaním namietané a zo súdneho spisu nevyplývajú.

Mimoriadnym dovolaním bol uplatnený dovolací dôvod v zmysle § 243f ods. 1 písm. b/ O.s.p., t.j. konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, odôvodňované tým, že súd pri posúdení dôvodnosti vznesenej námietke premlčania povinným nezistoval časový sled, t.j. kedy mohol oprávnený právo na odstránenie väd uplatniť na súde prvý raz, vyhodnotiť právoplatnosť rozsudku tvoriaceho exekučný titul, jeho vykonateľnosť a čas začatia exekučného konania. Uvedenými skutočnosťami, ani tvrdeniami povinného uvedenými v podaných námietkach proti exekúcii o premlčaní pohľadávky sa okresný súd vôbec nezaoberal, v dôsledku čoho vec nesprávne právne posúdil.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením v zmysle § 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p. je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použije iný právny predpis, ako má správne použiť, alebo aplikuje síce správny právny predpis, ale nesprávne ho vyloží.

Exekučné konanie sa začína na návrh (§ 36 ods. 1 Exekučného poriadku). Podľa ods. 2 tohto ustanovenia exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Exekútor však môže začať vykonávať exekúciu až udelením poverenia súdu na jej vykonanie (§ 44).

Exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok (§ 41 ods. 1 Exekučného poriadku).

Podľa § 50 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení zmien a doplnkov, povinný môže vzniknúť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, ale ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú

právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

Námietka proti exekúcii nie je opravným prostriedkom povinného. Sú jeho procesnou obranou proti neprípustnej exekúcii. Ich účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Pri vznesení námietok sa uplatňuje koncentračná zásada. Námietky musia byť predovšetkým odôvodnené, pričom na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne.

Podľa § 763 ods. 1 veta prvá, druhá Obchodného zákonníka týmto zákonom sa spravujú právne vzťahy, ktoré vznikli odo dňa jeho účinnosti. Právne vzťahy vzniknuté pred dňom účinnosti tohto zákona a práva z nich vzniknuté, ako aj práva zo zodpovednosti za porušenie záväzkov z hospodárskych a iných zmlúv uzavretých pred dňom účinnosti tohto zákona sa spravujú doterajšími predpismi. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia podľa doterajších predpisov sa až do svojho zakončenia posudzujú všetky lehoty, ktoré začali plynúť pre dňom účinnosti tohto zákona, ako aj lehoty pre uplatnenie práv, ktoré sa podľa predchádzajúceho odseku spravujú doterajšími predpismi, aj keď začnú plynúť po účinnosti tohto zákona.

Z obsahu spisu vyplýva, že povinný pre oprávneného na základe zmluvy o dielo vykonával oploenie cintorína - oporného múru na V. ul. v P.. Stavba bola ukončená v decembri 1990 a v máji 1991 oprávnený u povinného reklamoval vady diela. Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 3. decembra 1999 č.k. 7 Cb 12666/1992-100 bol povinný zaviazaný k odstráneniu vady diela, do jedného roka od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 2. februára 2000 a vykonateľnosť 3. februára 2001.

Pre určenie, podľa akého právneho predpisu sa v prejednáwanej veci bude posudzovať premlčacia lehota k vymoženiu práva priznaného právoplatným rozhodnutím súdu, je podstatné, podľa akého právneho predpisu bol posudzovaný právny vzťah medzi účastníkmi v sporovom konaní. Predmetom sporu bolo právo vzniknuté pred účinnosťou obchodného zákonníka (odstránenie vady diela), ktoré bolo preto potrebné podľa § 763 ods. 1 Obchodného zákonníka posudzovať podľa Hospodárskeho zákonníka. Ak sa posudzujú podľa doterajších právnych predpisov i lehoty pre uplatnenie práva, ktorá sa podľa predchádzajúceho odseku

riadi doterajšími prepismi, i keď začnú plynúť po účinnosti Obchodného zákonníka (§ 763 ods. 2 Obchodného zákonníka), teda i lehota k uplatneniu právoplatným rozhodnutím priznaného práva, posudzuje sa podľa Hospodárskeho zákonníka aj premlčacia doba.

Podľa § 131b ods. 5 Hospodárskeho zákonníka ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím príslušného orgánu, je premlčacia lehota desaťročná a plynie odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť.

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach, ktorý je v predmetnej veci exekučným titulom, nadobudol právoplatnosť 2. februára 2000 a uplynutím jednoročnej lehoty sa stal vykonateľným. Ak teda exekučné konanie začalo dňa 15. augusta 2008 (bol podaný návrh na vykonanie exekúcie) je zrejmé, že desaťročná premlčacia lehota stanovená v § 131b ods. 5 Hospodárskeho zákonníka nemohla skončiť.

V danom prípade súd prvého stupňa posudzoval premlčaciu lehotu k vymoženiu práva priznaného oprávnenému právoplatným rozhodnutím krajského súdu podľa ustanovenia § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka a nie ako mal správne posúdiť podľa § 131b ods. 5 Hospodárskeho zákonníka. Dovolací súd je toho názoru, že bez ohľadu na to, či súd v prejednávanej veci posúdil právny vzťah medzi účastníkmi podľa Občianskeho zákonníka alebo podľa Hospodárskeho zákonníka, úprava premlčania pri existencii právoplatného rozhodnutia súdu je pri oboch zákonoch v podstate totožná a podľa nich (§ 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 131b ods. 5 Hospodárskeho zákonníka) ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Za dôvodnú námietku nemožno potom považovať námietku generálneho prokurátora, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení.

Z uvedených dôvodov dovolací súd mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky uznesením zamietol podľa § 243i ods. 2 v spojení s § 243b ods. 1 O.s.p.).

Povinnosť nahradiť trovy konania v konaní o mimoriadnom dovolaní má ten, kto podal podnet na podanie mimoriadneho dovolania (§ 148a ods. 2 O.s.p.). V danom prípade dal uvedený podnet povinný. Oprávnený vo vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu požiadal

o priznanie náhrady trov tohto konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky povinnému uložil povinnosť nahradiť oprávnenému náhradu dovolacieho konania vo výške zodpovedajúcej odmene advokáta za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a vyjadrenie k dovolaniu vypracovaného advokátom zastupujúcim oprávneného). Vychádzal z ustanovení § 11 ods. 1 a § 14 ods. 2 písm. f/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Oprávnenému priznal náhradu trov dovolacieho konania v celkovej výške 77,55 € (2x 26,745 € + 2x 6,95 € (režijný paušál) + 10.16 € ( DPH 19 % ).

**P o u č e n i e :** Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

**V Bratislave 9. novembra 2010**

**JUDr. Vladimír Magura, v.r.**  
**predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová